

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.371/2023/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke

Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró

Molnár Ferencné dr., bíró

Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. december 12.

Az ügy tárgya: embercsempészés büntette

Terhelt(ek): II. rendű

Első fok: Esztergomi Járásbíróság, 6.B.170/2017/777., ítélet,

tárgyalás, 2020. szeptember 30.

Másodfok: Tatabányai Törvényszék, 10.Bf.24/2021/53., ítélet,

nyilvános ülés, 2021. június 7.

Az indítvány előterjesztője: a II. rendű terhelt

Az indítvány iránya: a II. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az embercsempészés büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva az Esztergomi Járásbíróság 6.B.170/2017/777. számú és a Tatabányai Törvényszék 10.Bf.24/2021/53. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] Az Esztergomi Járásbíróság a 2020. szeptember 30. napján meghozott 6.B.170/2017/777. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett embercsempészés büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont]. Ezért őt mint bünszervezetben elkövetőt és visszaesőt 6 év 8 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A II. rendű terhelttel szemben 578.800 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el. Továbbá elrendelte a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 6.B.XV.273/2008/350. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.XIV.36.205/2012/28. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. június 7. napján meghozott 10.Bf.24/2021/53. számú ítéletével az elsőfokú

bíróság ítéletét megváltoztatta, a II. rendű terheltet az ellene emelt további társtettesként elkövetett embercsempészség bűntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] miatt emelt vád alól felmentette. Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, illetve a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések pontosítása mellett egyebekben az elsőfokú határozatot a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a II. rendű terhelt – a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára és a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottan – terjesztett elő felülvizsgálati indítványt az első- és a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.

[4] Indokai szerint az első fokon eljáró bíró elfogult volt vele szemben, amely abban is tetten érhető, hogy az eljárás elhúzódását az ő terhére értékelte, egy esetben a betegsége miatti távolmaradás okán az enyhébb kényszerintézkedést megszüntette. Az elfogultságot támasztja alá az is, hogy az első fokon eljáró bíró minden bizonyítási indítványt elutasított.

[5] Kifogásolta, hogy a vádirat azt tartalmazza, hogy az ügyben ülnökök is eljárnak, azonban a bírósági tárgyaláson ülnökök nem voltak jelen.

[6] Kifejtette, hogy valótlan az, hogy a többi megvádolt személlyel együtt a bevételeiket elsősorban a megélhetésük biztosítására fordították, mivel folyamatosan dolgozott, így bűncselekmény elkövetésére nem volt szüksége.

[7] Vitatta, hogy a bűncselekményt bünszervezetben követte el, miként azt is, hogy a terhére rótt cselekmény folytatólagosan elkövetett.

[8] Álláspontja szerint az embercsempészség csak migránsok vonatkozásában követhető el, azonban az iratok között egyetlen olyan igazgatásrendészeti dokumentum sem található, amely alátámasztaná, hogy az érintettek valóban menekültek voltak.

[9] A II. rendű terhelt vitatta azt, hogy a bűncselekményt visszaesőként követte el. Kifejtette, hogy 2007 óta nem indult ellene más büntetőeljárás, és bár voltak jogerős szabadságvesztései, mindezek ellenére mindig vissza tudott illeszkedni a társadalomba.

[10] Utalt rá, hogy a nyomozó hatóság bizonyos eljárási cselekményeket úgy foganatosított, hogy az eljárást Komárom-Esztergom vármegyében lehessen lefolytatni, amely felveti a befolyásolás lehetőségét.

[11] A nyomozás további szabálytalansága a felülvizsgálati indítvány szerint, hogy a kihallgatása során a nyomozó hatóság nem figyelmeztette az egyik tanút arra, hogy nem

köteles vallomást tenni, pedig a tanú a bírósági eljárás során erre figyelemmel megtagadta a vallomástételt.

[12] Kifogásolta, hogy a nyomozás során egy másik tanú meghallgatásán jelen volt egy ügyvéd, aki állítása szerint – a nyomozó hatóság által is tudottan – az ő ügyvédje volt, ekként az ügyben már eljár, ezért arról tájékoztatták, hogy ki van zárva az ügyből, így már nem képviselhette őt az eljárás során. Sérelmezte azt is, hogy egy másik ügyvéd egy másik terhelt védelmében kirendelt védőként úgy járt el annak gyanúsított kihallgatása során, hogy korábban egy harmadik terhelt védelmét is ellátta, akinek azt javasolta, hogy tegyen beismerő vallomást.

[13] Sérelmezte, hogy több alkalommal hallgatták ki védő nélkül, és annak ellenére vett részt szembesítésen, hogy korábban azt nyilatkozta, hogy szembesítésen nem kíván részt venni.

[14] Hivatkozott arra is, hogy a nyomozás során a kihallgatása alkalmával a harmadik tanút kényszerítették a vallomása megtételére, csak aláírta, amit az eljáró nyomozó elé tett.

[15] Álláspontja szerint a vele szemben kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, az eljárás rendkívüli módon elhúzódott, méltánytalanul sok időt kellett kényszerintézkedés hatálya alatt lennie, és ehhez képest rendkívüli hátrány, hogy ki van zárva a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. A számára elfogadható büntetés 3-4 év szabadságvesztés lenne azzal, hogy a büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[16] A felülvizsgálati indítvány további részeiben a bíróság által elfogadott bizonyítékokat, és a megállapított tényállást kifogásolta.

[17] A Legfőbb Ügyészség BF.558/2023/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben alaptalannak, részben törvényben kizártnak tartotta.

[18] Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható, a felülvizsgálati indítvány ezért e részeiben kizárt. Ugyancsak kizárt a felülvizsgálat a nyomozás során elkövetett esetleges szabálytalanságok miatt, és nem kerülhet sor annak vitatására sem, hogy az eljáró bíróság a II. rendű terheltet visszaesőként marasztalta el, ez ugyanis egyszerűsített felülvizsgálatra tartozik.

[19] Alaptalan ugyanakkor a II. rendű terhelt arra való hivatkozása, hogy a terhére rótt cselekmények nem tartoznak a folytatólágosság egységébe. A tényállás ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy a terhelt a társaival migráns személyek illegális határátlépéséhez nyújtott segítséget, amelyet rövid időközökben három alkalommal követett el. Az egységes akaratelhatározásra a cselekmények szervezett jellegéből lehet következtetni, a bírói gyakorlat pedig egyértelmű abban, hogy az embercsempészés bünteténél a folytatólágos elkövetés az azonos sértett sérelmére történő elkövetés hiányában is megállapítható.

[20] Indokai szerint nem tévedett az eljárás bíróság, amikor a II. rendű terheltet mint bünszervezetben elkövetőt vonta felelősségre, jelen ügyben a bünszervezet megállapításának valamennyi feltétele maradéktalanul teljesült, és ezt az ítéleti tényállás megfelelően rögzíti is, ugyancsak helytálló az üzletszerű elkövetés megállapítása is.

[21] Rámutatott, hogy a bírósági eljárás még az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) hatálya alatt indult, amely szerint valóban egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsnak kellett eljárnia. Időközben azonban hatálybalépett a Be., amely az ügy tárgyává tett bűncselekmény elbírálására első fokon egyesbíró eljárását írja elő. Ebből következően nem sérültek a bíróság összetételére vonatkozó szabályok.

[22] Az első fokon eljáró bíró elfogultságára hivatkozó kifogással szemben rámutatott, hogy azt a II. rendű terhelt az eljárás során már előterjesztette, és azt a bíróság elbírálta. Az erre való ismételt hivatkozás a felülvizsgálati eljárásban változatlan alapon már nem vizsgálható.

[23] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[24] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételeiben a II. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal egyezően fejtette ki az álláspontját.

[25] Tagadta, hogy részt vett a 2015. március 6. napján elkövetett cselekményben. Ha pedig ez kirekesztésre kerül a terhére rótt cselekmények közül, a folytatólagos elkövetés törvényi feltétele sem teljesül, mert az elkövetési idő egy héten belüli csökken.

[26] Utalt arra, hogy szabálytalan volt a vele szemben elrendelt titkos információgyűjtés, az engedélyezett időtartam és az elkövetési idők nem fedik le egymást, továbbá az ügyészség a keletkezett lehallgatási anyagból csak az általa fontosnak tartott részeket tette nyílttá, nem pedig az egészet.

III.

[27] A II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan.

[28] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[29] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a

felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[30] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[31] A II. rendű terhelt valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta akkor, amikor a vallomások nem megfelelő értékelését, valamint a terhelti nyilatkozatokkal szemben a rendelkezésre álló más bizonyítékok elfogadását, az ügyben beszerzett bizonyítékok közötti ellentmondásokat, továbbá a titkos információgyűjtés szabálytalanságát kifogásolta, illetve azt állította, hogy a szállított személyek nem voltak migránsok. Ily módon valójában tényálláson kívüli körülményekre hivatkozással eltérő tényállás megállapítását szorgalmazta. Erre azonban felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[32] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. A Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja értelmében ilyen feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[33] Ezen eljárási szabálysértés vizsgálatakor abból kell kiindulni, hogy van-e olyan törvényi rendelkezés, amely alapján az ügyben eljáró bírót kizártnak kell tekinteni.

[34] A bíró kizárására vonatkozó okokat a Be. 14. §-a sorolja fel. Törvény szerint kizárt a bíró, ha vele szemben valamely objektív, konkrét kizárási ok áll fenn [Be. 14. § (1) bekezdés a)-d) pont, (3) bekezdés és (4) bekezdés], illetve, ha önmagával szemben elfogultságot jelentett be [17/2001. (VI. 1.) számú AB határozat]. Szintén kizárt az a bíró, akinek kizárását a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja alapján egyéb okból indítványozták, és kizárásának elintézése igazgatási úton megtörtént, vagy kizárását külön határozat megállapította [3/2021. (V. 13.) számú BK vélemény].

[35] A II. rendű terhelt által hivatkozottak a Be. 14. § (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott objektív kizárási okok esetein kívül esnek, ekként az elfogultságra hivatkozása a Be. 14. § (1) bekezdés e) pont szerinti, egyéb okból elfogult bíró eljárása miatt bejelentett.

[36] Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) számú AB határozata kimondja, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy a korábbi Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány is. A hatályos Be. tartalmilag azonos szabályozása alapján tehát felülvizsgálatnak ez okból továbbra is helye van.

[37] Ahogy azonban az Alkotmánybíróság említett határozata indokolásának [46] bekezdése is rámutat, az elfogultsági kifogás felülvizsgálat keretében is csak a kizárásra vonatkozó egyéb szabályok szerint érvényesíthető.

[38] Az Alkotmánybíróság határozatában írtak alapján az elfogultsági kifogás akkor szolgálhat felülvizsgálati eljárás alapjául, amennyiben az elfogultságra okot adó körülményről csak a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, illetve ugyanazt az okot nem ismételtlen jelentik be (Kúria Bfv.III.788/2020/17.).

[39] Ehhez képest a II. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványban írtakkal egyező tartalmú elfogultsági kifogását már az eljárás jogerős befejezése előtt is előterjesztette, azt az Esztergomi Járásbíróság a 2018. november 9. napján meghozott 1.Beü.368/2018/3. számú végzésével elbírálta, az eljáró bíró kizárását megtagadta. A felülvizsgálati indítvány e részében tehát a korábban elbírált indítvány ismételt elbírálását célozta, amely azonban ez okból kizárt.

[40] A Kúria megjegyzi, hogy azon törvényi feltételt, miszerint az ügy elfogulatlan megítélése valamely bírótól nem várható, csak az adott ügy valóságos tényei alapján lehet megállapítani, és csak olyan feltárt adatok alapján, amelyek a bírók pártatlansága iránt észszerű (megalapozott) kételyt ébresztetni alkalmasak (EBH 2014.B.4.II.).

[41] A II. rendű terhelt ilyen okot nem jelölt meg, nem tekinthető ilyennek a védelem érveinek figyelmen kívül hagyására, illetve a bizonyítási indítványok elutasítására való hivatkozás sem.

[42] A felülvizsgálati indítvány utal arra is, hogy eljárási szabálysértés történt azzal, hogy az ítéletet a járásbíróság ülnökök közreműködése nélkül, egyesbíróként hozta meg.

[43] Kétségtelen, hogy a Be. 608. § (1) bekezdés a) pontja értelmében feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a bíróság nem volt törvényesen megalakítva, vagy a tárgyaláson a tanács tagjai nem voltak mindvégig jelen.

[44] Jelen ügyben azonban nincs erről szó.

[45] A Komáromi Járási Ügyészség a bíróságra 2017. május 5. napján érkezett B.738/2015/176. számú vádiratával a II. rendű terheltet üzletszerűen, folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntettével [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] vádolta azzal, hogy az 1. vádpontban írt részselekménye embercsempészség előkészülete büntettének [Btk. 353. § (4) bekezdés] megállapítására alkalmas. A vádiratban a II. rendű terhelt terhére rótt embercsempészség büntettének büntetési tétele az elkövetéskor hatályos törvény szerint két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.

[46] A bírósági eljárás tehát a korábbi Be. hatálya alatt indult.

[47] A korábbi Be. 14. § (1) bekezdés a) pontja szerint a járásbíróság egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban jár el, ha a bűncselekményre a törvény nyolcévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel.

[48] Ennek megfelelően az Esztergomi Járásbíróság az ügy tárgyalását egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban kezdte meg.

[49] Az elsőfokú bírósági tárgyalás alatt azonban hatálybalépett a Be., amely 13. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság főszabályként egyesbíróként jár el. A jelen ügyben vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálására kivételes szabály a törvényben nincs.

[50] Az átmeneti rendelkezések között a Be. 868. § (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy az eljárást – a (3) bekezdésben szabályozott kivétellel – a korábbi jogszabály szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező és a korábbi jogszabályban meghatározott összetételű bíróság folytatja le, ha az ügy e törvény hatálybalépése előtt a bírósághoz érkezett. A (3) bekezdés kimondja, hogy ha a bíróság a korábbi jogszabály alapján a törvény erejénél fogva járt el egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban, és e törvény alapján egyesbíró jár el, e törvény hatálybalépése után a továbbiakban egyesbíróként jár el.

[51] Mindezek értelmében nyilvánvaló, hogy Esztergomi Járásbíróság ezt követően törvényesen folytatta le egyesbíróként az elsőfokú eljárást.

[52] A II. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványban vitatta, hogy cselekményét rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el. Indokai szerint erre nem volt oka, mert megélhetését legális forrásból tudta biztosítani.

[53] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt – b) pont első fordulat – szabott ki törvénysértő büntetést.

[54] A Btk. elkövetéskor hatályos 353. § (1) bekezdése szerint embercsempészás büntetett követi el és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki államhatárnak más által a jogszabályi rendelkezések megszegésével történő átlépéséhez segítséget nyújt. A (3) bekezdés alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az embercsempészt

a) a csempészett személy sanyargatásával,

b) fegyveresen,

c) felfegyverkezve,

d) üzletszerűen vagy

e) bünszövetségben

követik el.

[55] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a törvényes forrásból származó rendszeres jövedelem megléte nem zárja ki az üzletszerű bűnelkövetés megállapításának lehetőségét.

[56] A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

[57] Nem tévedett az eljáró bíróság, amikor a II. rendű terhelt cselekményét üzletszerűen elkövetettnek – ekként súlyosabban – minősítette.

[58] A Kúria az üzletszerűség kapcsán a következőkre mutat rá.

[59] Alanyi feltételként annak van jelentősége, hogy a bűncselekményből származó (bármekkora) haszon saját célú elérésére törekvésnek egyben át kell fognia az ugyanolyan (vagy hasonló) jellegű bűncselekmény e célból történő ismételt (illetve ismétlődő) elkövetésére vonatkozó akaratelhatározást is.

[60] Ezen szándék megállapítására következtetési alapot adhat – de nem önmagában – a bűncselekményből származó haszon, abban betöltött vagy betölteni szándékolt szerepe, aránya. Ha haszon reményében (egyébként hasznot is realizálva) az ugyanolyan bűncselekmény ismétlődő elkövetése bekövetkezett, akkor e körülményből már következik, hogy a magatartás szándéka az üzletszerű elkövetést is átfogta.

[61] A jogerős tényállás alapján nem kétséges, hogy a terheltek, így a II. rendű terhelt is ellenszolgáltatásért, vagyoni haszonszerzés, éspedig rendszeres haszonszerzés végett követték el 2015. március 6. napján, 2015. június 23-án és 2015. június 30. napján a terhükre rótt cselekményeket. A bűncselekmény pedig üzletszerűen elkövetett, akár saját, akár más haszna érdekében cselekszik az elkövető.

[62] Ehhez képest az irányadó tényállás rögzíti, hogy a II. rendű terhelt személyenként 100 euró, a terhére rótt bűncselekmények kapcsán összesen legalább 828.800 forint vagyoni hasznot szerzett {Esztergomi Járásbíróság 6.B.170/2017/777. számú ítélet [72] és [98] bekezdés}. Az I. rendű, a III. rendű és az V. rendű terheltek ismeretlen összegű vagyoni haszonhoz jutottak, a VI. rendű terhelt 250.000 forint, míg a IV. rendű terhelt 100.000 forint, a VI. rendű terhelt pedig 150.000 forint jogtalan vagyoni haszonra tett szert {Esztergomi Járásbíróság 6.B.170/2017/777. számú ítélet [98] bekezdés}.

[63] Ekként jelen ügyben az üzletszerűség tárgyi és alanyi feltétele egyaránt adott.

[64] A II. rendű terhelt kifogásolta, hogy az eljárás bírósága a terhére rótt bűncselekményt folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

[65] A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes akaratelhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben, többször követ el.

[66] A folytatólagosság törvényi egység, amelybe az azonos törvényi tényállásba ütköző, rövid időn belül, egységes akaratelhatározással, ismétlődően megvalósított magatartások tartoznak, s ez megállapítható mindazon bűncselekmények esetében is, melyeknek sértettje nincs.

[67] Jelen esetben a folytatólagos elkövetés minden törvényi feltétele adott.

[68] Az irányadó tényállás szerint a II. rendű terhelt három alkalommal, 2015. március 6-án, 2015. június 23-án és 2015. június 30-án működött közre abban, hogy migráns személyeknek lehetősége legyen az államhatár tiltott átlépésére.

[69] Mindhárom alkalommal részt vett a szállítások megszervezésében, közreműködött a járművek beszerzésében, a sofőrök személyének kiválasztásában, biztosította a sikeres lebonyolításhoz szükséges tárgyi és pénzügyi feltételeket, a szállító járművet egy másik kocsival kísérte. Cselekményei ugyanabba az alaptényállásba illeszkednek, elkövetési idejük egymáshoz közel álló (négy hónapon belüli), az egységes elhatározásra pedig ezekből, illetve a szervezett elkövetésből lehet következtetni.

[70] Mindezek alapján az eljárás bírósága törvényesen minősítette a II. rendű terhelt bűncselekményét folytatólagosan elkövetettnek.

[71] A Kúria emellett megjegyzi, hogy a folytatólagos bűnelkövetés valamelyik törvényi feltételének hiánya esetén az egységként történő minősítés kizárt, ez egyben azt jelenti, hogy az egyes bűncselekmények egymással halmazatban állnak, amelynek következménye a – súlyosabb – halmazati büntetés kiszabása (Btk. 81. §).

[72] A II. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványában a bünszervezetben elkövetés megállapítását is kifogásolta.

[73] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a büntetőjog más szabályának megsértése – b) pont második fordulat – miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[74] A bünszervezetben történő elkövetés az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítése szempontjából közömbös. Az nem része a jogi minősítésnek, hanem olyan, bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolható többes elkövetői forma, ami megvalósulása esetén a Büntető Törvénykönyv Általános Részében foglalt

jogkövetkezményeket – egyebek mellett az e szervezeti forma keretében elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretének az emelkedését – vonja maga után.

[75] Következésképpen az sem érintené a bűncselekmény minősítésének törvényességét, ha a bíróság tévesen jutott volna arra az álláspontra, hogy a II. rendű terhelte bűnszervezetben követte el a terhére rótt cselekményt.

[76] Így a bűnszervezetben elkövetés téves megállapítására való hivatkozás önmagában, függetlenül a kiszabott büntetéstől, nem felülvizsgálati ok.

[77] A bűnszervezetben elkövetés téves megállapítására hivatkozás a felülvizsgálati indítványban mint „a büntetőjog más szabályának” megsértése – azaz a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulat – lehet alapja a felülvizsgálatnak feltéve, ha ez arra is kiterjed, hogy az említett anyagi jogszabálysértés miatt a kiszabott büntetés törvénytől [hivatkozott törvényhely ba) alpontja].

[78] Jelen esetben azonban a II. rendű terhelttel szemben kiszabott 6 év 8 hónap szabadságvesztés büntetés még a bűnszervezetben elkövetés miatti büntetési tétel felső határának emelkedését figyelmen kívül hagyva is az embercsempészség büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] – elkövetéskor hatályos – két évtől nyolc évig terjedő büntetési tételkerete közé esik, következésképpen akkor sem lehetne eltúlzottnak súlyosnak tekinthető, ha a bűnszervezetben elkövetés megállapítása törvénytől lenne.

[79] A bűnszervezetben történő elkövetés megállapításának további jogkövetkezménye a büntetési tétel felső határának emelkedésén kívül az elkövető feltételes szabadságra bocsátásból való kizárása, valamint a fegyház végrehajtási fokozat megállapítása is.

[80] A feltételes szabadság lehetőségéből kizárás (valamint a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának meghatározása) akkor sem tekinthető törvénytől büntetiskiszabásnak, ha annak alapja a bűnszervezetben elkövetés a II. rendű terhelte által állított téves megállapítása lenne.

[81] A Kúria mindemellett az indítványban foglaltak kapcsán vizsgálta, hogy a bűnszervezetben elkövetés megállapítása az irányadó tényállásban foglalt tényt megállapítások alapján törvényes volt-e.

[82] A bűnszervezet jogi szabályozását a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXXIII. törvény 1997. szeptember 15. napjával iktatta be a büntetőtörvénybe (korábbi Btk. 137. § 7. pont). A rendelkezést a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1998. évi LXXXVII. törvény 35. §-a 1999. március 1. napjával módosította és átszámolta (korábbi Btk. 137. § 8. pont). Az ekkor hatálybalépett törvényszöveg szerint bűnszervezet: bűncselekmények rendszeres elkövetése révén haszonszerzés végett létrejött olyan bűnszövetség, amely feladatmegosztáson, alá-fölérendeltségi rendszeren és személyi kapcsolatokon nyugvó szerepvállaláson alapul. Ezt követően a törvényszöveget a 2002. április 1. napjától hatályos, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2001. évi CXXI. törvény 19. § (5) bekezdése

határozta meg. Aszerint a bűnszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. Ugyanez a szövegezés került át a 2013. július 1. napján hatálybalépett Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjába is.

[83] E két törvényi rendelkezés összevetése alapján kitűnik, hogy a 2002. április 1. napjától hatályos módosítás a bűnszervezet fogalmi elemei közül többet elhagyott, ugyanakkor új elemeket is meghatározott. A módosító törvény miniszteri indokolása akkor az alábbiakat tartalmazta: „A szervezett bűnözés elleni hatékony fellépés büntetőjogi eszközeinek kialakítása az elmúlt időszakban különös hangsúlyt kapott mind az Európai Unióban, mind más nemzetközi szervezetekben. 1998. december 21-én az Európai Unió Tanácsa együttes fellépést fogadott el az Európai Unió tagállamaiban a bűnöző szervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításáról.”. Az együttes fellépés 1. Cikke határozza meg a bűnöző szervezet fogalmát: „Ezen együttes fellépés tekintetében a »bűnöző szervezet« kettőnél több személy hosszabb időre szóló szervezett együttműködését jelenti olyan bűncselekmények összehangolt elkövetésére, amelyek büntetési tételének felső határa legalább négyévi szabadságvesztés büntetés, vagy ilyen tartamú biztonsági intézkedés, avagy ennél súlyosabb büntetés, tekintet nélkül arra, hogy ezek a bűncselekmények magukban képezik az elkövetés célját, vagy pedig eszközül szolgálnak arra, hogy vagyoni előnyt szerezzenek és adott esetben közhatóságok működését megengedhetetlen módon befolyásolják.”.

[84] 2000. december 14-én a 2282/2000. (XI. 29.) Korm. határozat alapján a belügyminiszter aláírta az ENSZ keretében létrejött Egyezményt a határon átnyúló szervezett bűnözés ellen. Az Egyezmény 2. Cikke határozza meg a szervezett bűnözői csoport fogalmát.

„Az Egyezmény alkalmazásában

»Bűnöző szervezet«: hosszabb ideig fennálló, három vagy több főből álló strukturált csoport, amely összehangoltan működik egy vagy több, ebben az Egyezményben meghatározott súlyos bűncselekmény vagy törvénsértés céljából, közvetlen vagy közvetett módon pénzügyi vagy más anyagi haszon megszerzésére törekedve;

»Súlyos bűncselekmény«: legalább négyévi szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel vagy súlyosabb büntetéssel büntethető törvénsértést megvalósító magatartás;

»Strukturált csoport«: nem egyetlen bűncselekmény azonnali végrehajtására, és nem alkalmasszerűen létrehozott csoport, amelyben nem szükséges, hogy tagjai pontosan meghatározott szerepeket kapjanak, vagy hogy tagsága állandó legyen, illetőleg fejlett hierarchiával rendelkezzen”.

[85] A törvény az együttes fellépésnek és az említett ENSZ Egyezménynek megfelelő rendelkezést tartalmaz a bűnszervezet fogalmára.

[86] A törvénymódosítás tehát tudatosan, az ENSZ Egyezmény kifejezetten ezt rögzítő tartalmára való utalással mellőzte a bűnszervezet fogalmi elemei közül – egyebek mellett – az alá-fölrendeltség követelményét, a konspiratív működés pedig sem a korábbi, sem a későbbi szabályozásnak nem volt eleme, és azt a hivatkozott nemzetközi jogi aktusok sem kívánják meg.

[87] Ugyanakkor kétségtelen, hogy a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a újabb elemeket épített a bűnszervezet Btk. 459. § (1) bekezdése szerinti fogalmába. Ez a hierarchikus szervezettség és a konspiratív működés. Tekintettel arra, hogy e módosítás 2019. július 10. napján, még a jogerős ítélet meghozatala előtt lépett hatályba, ezért az az ügyben nem közömbös.

[88] A 2019. évi LXVI. törvény 107. §-ával módosított Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja szerint a bűnszervezet megállapításának feltételei az alábbiak:

- legalább három személyből álló,
- hosszabb időre,
- hierarchikusan szervezett,
- konspiratíván működő csoport,
- amelynek célja ötévi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[89] E feltételek egyidejű megléte esetén törvényes a bűnszervezet megállapítása.

[90] A bűnszervezet törvényi feltételei közül a három vagy több személy megléte, és az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetésére való irányultság részletesebb indokolást nem igényel.

[91] A II. rendű terhelt terhére rótt bűncselekmény, az embercsempészás büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] az elkövetés idején két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel, a jogerős ítélet meghozatalának napján öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntetendő.

[92] Továbbá a három vagy több személy megléte (a terheltek számára is tekintettel) szintén egyértelműen megállapítható. Nem feltétele a bűnszervezet megállapításának, hogy a II. rendű terhelt valamennyi elkövetőtársát ismerje; elegendő, ha a tudata kiterjed arra, hogy a bűnös tevékenységet legalább hárman végzik.

[93] Az irányadó tényállás alapján azonban a terheltek ismerték egymást, a bűnszervezet működtetésében az I. rendű és a II. rendű terheltnek volt kiemelt szerepe.

[94] Az I. rendű terhelt került kapcsolatba egy olyan államhatárokon átnyúló bűnszervezet külföldi tagjával, amely csoport szervezeten foglalkozott külföldi személyeknek Szerbiából az Európai Unió nyugati országaiba átjuttatásával. Ő tartotta a kapcsolatot a külföldi tettestársukkal, ő kapott információt a migránsok várható létszámáról, érkezésük, illetve a szükséges továbbszállítás időpontjáról, valamint a szállítás sikerességéről. Tevékenyen részt vett a kapcsolattartásul szolgáló mobiltelefonok beszerzésében, valamint a sikeres szállítást követően neki juttatták el annak anyagi ellenszolgáltatását, melyet továbbosztott a II. rendű terheltnek.

[95] A II. rendű terhelt feladata volt a kapott információk alapján a konkrét szállítások megszervezése, a személyi és tárgyi feltételek biztosítása, így a szállításoknál használt furgonok, valamint a kapcsolattartásul szolgáló mobiltelefonok beszerzése, a szállító járműveket vezető és az azokat külön gépkocsival kísérő, továbbá a szállító gépkocsik bérletét, vásárlását közvetlenül intéző személyeknek az elkövetésbe való beszerzése és irányítása. E tevékenységéhez segítséget nyújtott a IV. rendű, az V. rendű terhelt, valamint a II. rendű terhelttel baráti kapcsolatban álló III. rendű terhelt is. Az V. rendű, illetve a VI. rendű terhelt vezette a migránsokat szállító járművet, amelyeket a II. rendű terhelt – két esetben a III. rendű terhelttel együtt – kíséréssel biztosított.

[96] Ebből következően kétség sem fér ahhoz, hogy a II. rendű terhelt tudata átfogta azt, hogy tevékenységük során a szervezetben legalább három, illetve annál több személy vesz részt.

[97] A Kúria a hosszabb időre szervezettség kapcsán utal arra, hogy az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt 2015 márciusát megelőzően került kapcsolatba a bűnszervezet külföldi tagjával. A tényállásból kitűnően a migráns személyek összegyűjtése, az államhatáron történő átszállítása, átkísérése, illetve ezt követően a továbbszállításuk folyamatos volt.

[98] A tényállás szerint a terheltek 2015 márciusa és 2015. június 30. napja között folytatták a tevékenységüket, amelynek hatósági intézkedés vetett véget. Ekként nincs ténybeli alap annak feltételezésére, hogy a bűnszervezet működése időben limitált, vagy alkalmi jellegű lett volna. Ellenkezőleg, e tényekből az a következtetés vonható le, hogy a II. rendű terhelt és társai szándéka a határozatlan időre, szervezett keretek közötti tartós működésre irányult.

[99] A hierarchikus szervezeti felépítés, mint feltétel az irányadó tényállás alapján szintén megvalósult. Az I. rendű terhelt vezető, irányító szerepe mellett a II. rendű terheltnek ugyancsak vezető szerepe volt a bűnszervezet magyarországi irányításában, ő is a hierarchia felsőbb szintjén helyezkedett el tekintettel a személyi és tárgyi feltételek biztosításában betöltött szerepére, illetve a szervezés lebonyolítására. Az ő segítője volt a III. rendű terhelt, és ő látta el utasításokkal a végrehajtásban közreműködő többi terheltet. Az úgynevezett végrehajtói szinthez tartozott az V. rendű és a VI. rendű terhelt, míg a hierarchiában fentebb lévőkkel való összeköttetést és az információáramlást a IV. rendű terhelt biztosította. A

bűnszervezet külföldi tagjaival az I. rendű terhelt tartotta a kapcsolatot {Esztergomi Járásbíróság 6.B.170/2017/777. számú ítélet [202] bekezdés}.

[100] Mindezekből következik, hogy a II. rendű terhelt tudattartalma is kiterjedt arra, hogy legalább három főből álló, de ténylegesen nagyobb hálózat része, amelyben mindenkinek megvan az előre leosztott és meghatározott feladata, a szervezet működésében betöltött szerepe.

[101] A hierarchikus szervezettség nem jelenti valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Amennyiben olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását az új fogalom szerint is.

[102] A csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág előtt rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi. Jelen ügyben a II. rendű terhelt ismerte a szervezet működésének mechanizmusát, hiszen részt vett annak kialakításában, a személyek beszerzésében, a lebonyolításban.

[103] Az irányadó tényállás szerint a migráns személyek Ausztriába történő eljuttatása úgy valósult meg, hogy a migráns személyeket a magyar-szerb államhatár mentén az előzetesen megvásárolt vagy bérelt gépjárművekbe felvették, majd azzal szállították őket. A cselekményt a II. rendű és a III. rendű terhelt segítette oly módon, hogy egy másik járművel a migránsokat szállító jármű közelében haladva, annak haladását figyélssel biztosították, a sofőrnek utasításokat adtak. A szállítások során a terhelték az adott cselekmény elkövetéséhez beszerzett telefont használtak, amelyeket cseréltek, virágnyelven érintkeztek stb.

[104] Mindez a bűnszervezet megállapításához megkívánt konspiratív működés fogalmának is megfelel.

[105] A 4/2005. számú BJE határozat szerint a bűnszervezetben elkövetés megállapítható azzal szemben is, aki – eseti jelleggel – a bűnszervezet tevékenységéhez kapcsolódóan akár egyetlen cselekményt tettesként vagy részesként valósít meg. A bűnszervezet jogkövetkezményei akkor alkalmazhatók, ha az elkövető tudata a bűnszervezet törvényben meghatározott tárgyi ismérveit átfogja. Jelen ügyben a II. rendű terhelt aktívan csatlakozott a bűnszervezethez, annak tevékenységében részt vett.

[106] Következésképpen az irányadó tényállásból az következik, hogy a bűnszervezet valamennyi ismérve – az elbíráláskor hatályos törvény alapján is – megvalósult, és azt a II. rendű terhelt felismerte. Ezért a bűnszervezetben elkövetés megállapítása törvényes, az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása sem eredményezne enyhébb elbírálást (ellenkezőleg), így arra nincs is törvényes ok.

[107] A bünszervezet megállapításának az elkövetéskor hatályos Btk.-ban írt valamennyi (a hierarchikus felépítést és a konspiratív működést nélkülöző) feltétele pedig értelemszerűen szintén megvalósult. Fel sem merül, hogy a II. rendű terhelt a terhére rótt cselekmény elkövetése során mindezzel ne lett volna tisztában.

[108] Ekként a bíróság a jogerős ítéletben törvényesen állapította meg (és alaposan indokolta), hogy a II. rendű terhelt a cselekményét bünszervezetben követte el, és törvényesen alkalmazta annak jogkövetkezményeit is.

[109] A II. rendű terhelt sérelmezte a vele szemben kiszabott büntetés mértékét, azt eltúlzottnak tartotta.

[110] Miután azonban a minősítés törvényes, és más anyagi jogsértés sem történt, önmagában a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

[111] Az pedig a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve az adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[112] Ennek során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a büntetés törvényben rögzített céljára (Btk. 79. §) és a büntetés kiszabásának elveire (Btk. 80. §), valamint a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben foglaltakra. Nyilvánvaló, hogy ezek a bünteteskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró szempontjai. Miután pedig az anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát sem a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége, sem a bünteteskiszabási tényezők értékelése nem képezheti, így felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljáró bíróság miként vette figyelembe a Btk. 79. és 80. §-ának előírásait, valamint az 56. BK véleményben rögzített iránymutatást.

[113] A Be. 649. § (2) bekezdése taxatív felsorolja azon eljárási szabálysértéseket, amelyek felülvizsgálat alapjául szolgálhatnak. A d) pont szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[114] Az indítvány nem a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti felülvizsgálati okok valamelyikét, hanem a nyomozati eljárásban történt szabálysértéseket állítja, amikor azt kifogásolja, hogy a nyomozó hatóság számos szabálytalanságot vétett az eljárás során, így több alkalommal védő nélkül hallgatták ki, illetve a nyomozó hatóság olyan helyzetet teremtett, hogy a korábban az érdekében eljáró ügyvéd ebben az ügyben nem képviselhette, ugyanakkor egy másik védő több személy érdekében is eljár a nyomozás alatt.

[115] A Kúria rámutat, hogy a nyomozati eljárás esetleges hibái vagy hiányosságai nem képezik felülvizsgálat tárgyát. Ezek relatív eljárási szabálysértések, amelyek nem tartoznak a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt, és a felülvizsgálat alapjául szolgáló eljárási szabálysértések körébe.

[116] A felülvizsgálati indítványban a II. rendű terhelt azt állította, hogy a nyomozó hatóság tagja az egyik tanút vallomástételre kényszerítette.

[117] A Be. 637. § (1) bekezdés e) pontja szerint nem felülvizsgálati, hanem perújítási ok, ha az alapügyben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tagja a kötelességét a büntetőtörvénybe ütköző módon megszegte.

[118] A Kúria azonban rámutat arra, hogy e hivatkozás a Be. 637. § (3) bekezdése szerint csak akkor lehet valóban perújítási ok, ha a bűncselekmény elkövetését jogerős ügydöntő határozat megállapította, vagy ilyen ügydöntő határozat meghozatalát nem bizonyítottság hiánya zárta ki, és e bűncselekmény a bíróság ügydöntő határozatát érdemben befolyásolta.

[119] Következésképpen a nyomozó hatóság tagja által elkövetett hivatali visszaélésre hivatkozás felülvizsgálat alapjául nem szolgálhat.

[120] A II. rendű terhelt szerint a bíróság tévedett, amikor visszaesőnek tekintette.

[121] A Be. 650. § (1) bekezdés c) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak, ha a törvénysértés egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása útján orvosolható.

[122] A Be. 671. § szerint egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett az elítélt visszaesői minőségéről (16. pont).

[123] Jelen ügyben az eljáró bíróság a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja alapján rendelkezett a II. rendű terhelt visszaesői minőségéről. E rendelkezés felülvizsgálattal nem támadható, ellenben egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására van törvényi lehetőség.

[124] Ekként a Kúria a II. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

IV.

[125] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[126] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. §

(3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. december 12.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

BÉ